

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **X**, narozený dne X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2025, č. j. OAM-316/ZA-ZA11-ZA13-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2025, č. j. OAM-316/ZA-ZA11-ZA13-2025 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byla podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

azylu“) zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce uvedl, že je státním příslušníkem X. Ačkoliv akcentoval zejména humanitární důvody, žalovaný neposoudil možnosti pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona o azylu, a žádost zamítl podle § 16 odst. 1 písm. a) téhož zákona s tím, že byly udány pouze důvody ekonomické. Má za to, že tato právní kvalifikace je chybná. Obavy žalobce z návratu do vlasti se nedotýkaly toliko ekonomického strádání, nýbrž jeho humanitární situace. Jeho žena zde studuje, nyní se nachází v pokročilém stadiu těhotenství. V tomto stavu nemůže odjet, navíc je v péči gynekologa. Vycestování žalobce by vedlo ke zpřetrhání rodinných vazeb. Měl mu být udělen humanitární azyl, a to s poukazem právě na nastalou situaci a Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, resp. její čl. 8, chránící soukromý a rodinný život, a Úmluvu o právech dítěte, které má podle čl. 8 právo na zachování rodinných svazků a podle čl. 9 nesmí být od svých rodičů odděleno proti jejich vůli. Zájem na dodržování mezinárodních závazků zjevně převyšuje nad zájmem svědčícím pro neudělení víza.
3. Žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný shrnul obsah žaloby a popřel její oprávněnost. Při rozhodování vzal v úvahu všechny tvrzené skutečnosti, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má za to, že přijaté řešení odpovídá okolnostem případu. Bylo objasněno, že žalobce o mezinárodní ochranu žádá pouze z důvodů ekonomických. V ČR chce pracovat a vydělat peníze, aby mohl zabezpečit svou rodinu. Nebylo zjištěno ani tvrzeno, že by žalobci ve vlasti hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Žalobci zároveň nic nebránilo podat žádost o mezinárodní ochranu ještě před jeho zadržením. Ta tak byla podána účelově, ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit správní vyhoštění do vlasti, kam by sám dobrovolně neodcestoval. Žalovaný má za to, že rozhodnutí je zákonné, přezkoumatelné a vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci. Odkázal na obsah správního spisu.
5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

6. Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
7. Dne 17. 3. 2025 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 20. 3. 2025 k ní poskytl údaje. Uvedl, že je občanem X, národnosti X, dorozumí se X a X, vyznává islám. Členem politické strany není, nemá konkrétní přesvědčení, nikdy v tomto směru nevyvíjel žádnou aktivitu. Narodil se X v X. Ve vlasti bydlel naposledy v tomto městě na adrese X, byt č. X. Nyní tam žije matka a sestra, byt prodaly a nyní jsou v nájmu. Do České republiky přicestoval poprvé v roce 2017 na studentské vízum, naposledy v listopadu 2024 taxíkem z Polska. Do vlasti se pravidelně vracel, naposledy v září 2024, těsně před svatbou. Do jiných zemí EU jezdil jen na dovolenou. Jeho zdravotní stav je bez omezení. Má manželku, občanku X. Děti nemá, nicméně jeho choť

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

má v srpnu porodit. Těhotenství probíhá bez komplikací. V minulosti nebyl nikdy trestně stíhán ani odsouzen za žádný trestný čin. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. Do Česka přijel poprvé studovat v roce 2017, jeho rodina nemá moc peněz, museli kvůli tomu prodat již zmíněný dům, v současnosti jsou on i jeho matka oficiálně nemajetní. Přijel sem studovat a pracovat, v X nic nemá, ani práci, ani majetek, nemohl by zabezpečit rodinu. Žádá z ekonomických důvodů. Žije tu dlouho, má tu kamarády, známé, zvykl si tu, nemůže všeho nechat a odjet zpět. V X mu nějaké nebezpečí nehrozí. Pokud by měl byt, o návratu by uvažoval. Chce, aby jeho dítě vyrůstalo v Česku. Svou totožnost prokázal cestovním pasem vydaným orgány X, č. X, platného od 20. 1. 2021 do 19. 1. 2031. Jsou v něm otištěna vstupní a výstupní razítka různých států, a vlepena víza, vydaná žalovaným, opravňující žalobce k dlouhodobému pobytu v letech 2021 až 2024. Na straně 21 dokladu je otištěno razítko polského orgánu potvrzující podání žádosti o nějakou formu patrně krátkodobého pobytu za účelem zaměstnání.

8. Pohovor k žádosti byl se žalobcem proveden dne 20. 3. 2025. Při něm uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá z důvodů ekonomických, rodinných a osobních. V X nic nemá, nemohl by zabezpečit rodinu, v ČR si již zvykl, má tu manželku, přátele, práci. Do domovské země se vracet nechce, nevidí tam budoucnost. Studoval tři roky, z ekonomických důvodů školu nedokončil, musel jít pracovat. Živil nejen sebe, ale i matku a sestru ve vlasti. Nikdy tu neměl problém se zákonem. Otec rodině nepomáhá, naopak žalobce mu asistoval při vyřízení víza do Polska. Tento příbuzný někdy pracuje, jindy ne, umí pouze řídit auto. Finančně podporuje i rodinu manželky, nemůže je odmítnout. Z rodiny žije v ČR jen manželka, která tu studuje. Žalobce měl při studiu problémy, nezvládl zkoušky, pracoval, aby mohl zaplatit dluhy. Matka si přála, aby přivezl vysokoškolský diplom, prodala kvůli tomu byt, dosud neví o ukončení studia. Zažádal si o pracovní vízum, mělo mu být zamítnuto. Dostavil se na pohovor, ptali se jej na zkoušky a příjmení profesorů, proč má tak velkou absenci. Tyto informace dodala univerzita, jejímž posluchačem byl. Ptal se, proč mu nechťejí vízum udělit, když neporušil zákon, dozvěděl se, že jej porušil tím, že nestudoval řádně a měl vysoké absence. Kamarádům pomáhali rodiče, on takovou možnost neměl. Bylo složité skloubit práci a studium. Uvažoval mnohokrát o tom, že by si vyřídil nové vízum do EU, ještě nedostal správné vyhoštění, má známé, kteří to učinili a nové vízum už nedostali. Povolení k pobytu řeší přes firmu známého v Polsku, kde by mohl pobývat, ale jeho žena je v Česku. Studoval Českou zemědělskou univerzitu, živil se různými brigádami. Ve vlasti nebyl odsouzen za trestný čin, problémy se státními orgány neměl, jiné potíže kromě ekonomických nezmínil. Žena studuje jazykovou školu, nyní chce skládat přijímací zkoušky na univerzitu. Nechce žít v Česku nelegálně, celý život se snaží mít doklady v pořádku. Má v pase polský štítek, slyšel, že pokud by jej zastavila policie, nemohl by pobývat v tuzemsku a byl by odeslán do Polska, což nechce. Chtěl doložit potvrzení o uzavření manželství a těhotenství manželky. Práva zpětného přetlumočení pohovoru nevyužil.
9. Žalobce do spisu dne 3. 4. 2025 založil listinu „NIKOI TUZILGANLIGI HAQIDA GUVOHNOMA“, č. X, ze dne 25. 10. 2024, osvědčující uzavření manželství mezi ním a jeho současnou ženou, a lékařskou zprávu ze dne 12. 3. 2025, vypracovanou MUDr. J. S.; z tohoto dokumentu vyplývá, že těhotenství žalobcovy manželky probíhá bez komplikací.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

10. Žalovaný si též za účelem posouzení žádosti opatřil několik zpráv o zemi původu, konkrétně Informaci MZV ČR, č. j. 131903-6/2024-MZV/LPTP – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 10. 1. 2024, Informaci MZV ČR, č. j. 108366-6/2025-MZV/LPTP – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 8. 4. 2025, Informaci OAMP – Uzbekistán – Socio-ekonomická situace – Dávky sociální podpory a podpory v nezaměstnanosti, dluhy fyzických osob a proces oddlužení, přístup k základní lékařské péči, ze dne 13. 3. 2024, Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 3. 2025.
11. Dne 12. 5. 2025 proběhlo seznámení s podklady pro rozhodnutí. K tomuto správnímu úkonu se žalobce dostavil, chtěl se s nimi seznámit. Předpokládal, že žalovaný vycházel při tvorbě zpráv též z informací, jimiž disponuje rozhlasová stanice Svobodná Evropa, která má správné údaje o zemi původu. Doplnění podkladů nenavrl, odkázal se na informace již sdělené.
12. Dne 19. 6. 2025 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým žádost žalobce zamítl podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný shrnul, že v řízení byly uvedeny jen ekonomické důvody. Žalobce sám uvedl, že z Uzbekistánu odešel sám kvůli studiu, nemá tam práci ani majetek a měl by problém uživit rodinu. Chtěl by v ČR zůstat, zvykl si tu, a rád by, aby tu mohl vychovávat i své dítě. Jiné důvody neuvedl, z ničeho neplyne, že by mu ve vlasti hrozilo nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy. Pokud bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti podle § 16 odst. 1 zákona o azylu, neposuzuje se podle § 16 odst. 4 téhož zákona, zda jsou splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 13, § 14 a § 14b zákona o azylu.

V. Hodnocení věci soudem

13. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb, soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce se k výzvě soudu nevyjádřil a žalovaný ve svém vyjádření s takovým postupem výslovně souhlasil.
15. Podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o azylu „[ž]ádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň a) uvádí pouze ekonomické důvody.“
16. Podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona o azylu „[j]sou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“

17. Předpokladem posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu je naplnění dvou kumulativních podmínek, tedy, že žadatel neuvedl žádné skutečnosti svědčící o hrozbě pronásledování nebo vážné újmy, a současně udal jako důvody žádosti příčiny výlučně ekonomické.
18. Žalobce ve správním řízení k odůvodnění své žádosti uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá, jelikož tu má kamarády a známé, žije tu se ženou, a chce, aby tu vyrůstalo i jeho dítě. Má tu práci, a živí jak svou rodinu zde, tak i své a manželčiny příbuzné ve státě původu. Výslovně uvedl, že žádá z důvodů ekonomických, jakož i to, že v domovské zemi žádné problémy se státními orgány neměl, šlo v jeho případě toliko o potíže hospodářského charakteru. Zmínil, že by se do vlasti vrátil, pokud by tam měl k dispozici odpovídající finanční a materiální zajištění. Soud konstatuje, že tím vším byla naplněna první část podmínek použití § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, protože žalobce neuvedl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
19. Zároveň – jak § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu předvídá – žalobce odůvodňoval svoji žádost cílem pracovat v České republice, aby zabezpečit svou rodinu. V Polsku poté požádal o vydání pobytového oprávnění za tímto účelem. Z toho je zřejmé, že jeho motivace k podání žádosti byla čistě ekonomická. Rovněž druhá z uvedených podmínek tak byla naplněna. Všechny předpoklady pro zamítnutí žádosti pro zjevnou nedůvodnost na základě § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu tedy byly splněny.
20. K námitkám žalobce týkajícím se humanitárního azylu je třeba uvést, že v případě zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné se podle § 16 odst. 4 věty první zákona o azylu neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Žalovaný tedy neměl vůbec prostor zabývat se možností udělení humanitárního azylu. Ze stejných důvodů se touto otázkou nemůže zabývat ani městský soud. Pro úplnost je třeba uvést, že ve správním řízení žalobce ani neuváděl, že by jeho ekonomické poměry byly extrémní či mimořádně tíživé, pouze zmínil, že v domovské zemi nemá bydlení a práci.
21. K namítanému nedostatečnému hodnocení rodinné situace žalobce je třeba uvést, že žalovanému toto hodnocení nepříslušelo. Ze správního spisu neplyne žádná okolnost, která by rozporu napadeného rozhodnutí s čl. 8 EÚLP ve světle judikatury nasvědčovala. Nejvyšší správní soud konstatoval, že rozhodnutí ve věcech mezinárodní ochrany nemohou být zpravidla v rozporu s předmětným základním právem cizince, neboť zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany bez dalšího nevylučuje pobyt na území ČR. Tato otázka pak ale musí být řešena podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (srov. usnesení NSS usnesení ze dne 8. 1. 2009, č. j. 2 Azs 66/2008-52). Soud proto porušení čl. 8 EÚLP ve vztahu k případu žalobce neshledal.
22. Realizace soukromého a rodinného života či nejlepší zájem dítěte nejsou, s výjimkou případů hodných zvláštního zřetele, důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. O povinnosti státu respektovat volbu země společného pobytu osob lze uvažovat v naprosto výjimečných případech, například tehdy, má-li cizinec manželku, která je českou občankou, s níž se mu na území narodila dcera, přičemž zdravotní stav manželky je závažný a nemožňuje jí starat se o dítě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 11. 3. 2015, č. j. 3 Azs 256/2014-27). Jak vyplývá z citovaného rozsudku, zásah do rodinného a soukromého života může být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany jen ve velmi výjimečných případech. O takový případ se však v dané věci nejednalo.

23. Pro úplnost soud připomíná, že ani z mezinárodních lidskoprávních dokumentů nevyplývá nárok cizince na život v zemi své volby, která není jeho zemí původu. V případě, že si žalobce přeje s rodinou žít v ČR, musí si v souladu se zákonem legalizovat svůj pobyt, a to prostředky k tomu určenými, tj. dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Pokud žalobci ani jeho manželce v zemi původu zjevně nehrozí žádná újma ve smyslu zákona o azylu, není ani důvod, aby se do své země původu nevrátili.
24. Řízení o udělení mezinárodní ochrany je řízením o žádosti, aktivita žadatele v něm hraje zásadní roli, jeho úkolem je tedy v příslušné fázi řízení prezentovat svůj azylový příběh pravdivě a co možná nejkomplexněji. Teprve na základě žadatelových tvrzení zjišťuje žalovaný skutkový stav v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil a proč se případně obává návratu do ní. Žalobce však žádá tvrzení, která by se týkala mimořádné ekonomické situace v zemi původu ve správním řízení, neuvedl. K důvodům odchodu z vlasti zmínil pouze, že ji opustil za účelem studia a chce tu zůstat žít a pracovat, aniž by však konkrétně poukazoval na tíživou či dokonce neúnosnou situaci v domovském státě. Výslovně uvedl, že žádá z důvodů ekonomických, a potvrdil, že azylově relevantní problémy v zemi původu neměl ani se jich po návratu neobává. S ohledem na § 16 odst. 4 zákona o azylu se žalovaný nemusel zabývat ani důvody pro udělení humanitárního azylu, jak je uvedeno výše.
25. Soud uzavírá, že žalobce v průběhu správního řízení uváděl pouze ekonomické důvody, nesdělil žádnou skutečnost svědčící o tom, že by v jeho případě mohly být naplněny důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany dle § 12 či § 14a zákona o azylu. Žalovaný tak postupoval správně, když žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
26. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise, přičemž žalovaný svůj závěr o naplnění podmínek pro postup dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem v rozhodnutí odůvodnil.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. ledna 2026

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.